

Regeringens proposition till Riksdagen med förslag till lagar om ändring av inkomstskattelagen och 12 c § lagen om skatteuppbörd

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås att inkomstskattelagen och lagen om skatteuppbörd ändras. Det föreslås att intäkterna av samfundsskatten fördelas på ett nytt sätt mellan staten, kommunerna och församlingarna. Kommunernas och församlingarnas andel av intäkterna av samfundsskatten återställs till en nivå som motsvarar deras rätt till intäkterna av skatten innan skattesatsen för samfund höjdes från 25 % till 28 % från och med skatteåret 1996.

Det föreslås att självrisikandelen i fråga om kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen höjs till 3 000 mk. Det föreslås att maximibeloppet av de avdragsgilla resekostnaderna höjs till 20 000 mk. Det föreslås att mindre verksamhetsbidrag eller andra bidrag som kommunen, andra offentliga samfund som ordnar social- och hälsovård eller allmännyttiga samfund betalar för arbetsverksamhet och som är avsedda att stöda handikappades eller funktionshämmandes vård, rehabilitering och anpassning till samhället skall vara skattefria inkomst för motta-

garen. Likaså föreslås att stöd för skolresor som betalas till studerande i gymnasier och yrkesläroanstalter skall vara skattefria inkomst. Samtidigt föreslås att understöd av statliga medel för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av miljöministeriet eller museiverket skall vara skattefria. Dessutom föreslås en ändring av ordalydelsen i bestämmelsen om stöd för privat vård av barn.

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

Avsikten är att lagarna skall träda i kraft vid ingången av 1998. Inkomstskattelagen tillämpas i fråga om fördelningen av intäkterna av samfundsskatten samt kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen samt understöd för vård av byggnadsarvet från och med skatteåret 1998 och till övriga delar första gången vid beskattningen för år 1997. Lagen om skatteuppbörd tillämpas första gången på redovisningarna av samfundsskatt för skatteåret 1998.

MOTIVERING

1. Fördelningen av intäkterna av inkomstskatten för samfund mellan de olika skattetagarna

I samband med kapitalskattereformen 1993 stannade man för en lösning där kommunerna inte beskattar samfunden direkt, utan får en fast proportionell andel av intäkterna av den inkomstskatt som uppbärs till samfunden. Staten får 51,84 % av inkomstskatten för samfund, kommunerna 44,80 % och församlingarna 3,36 %. Samfundsskattesatsen bestämdes till 25 %. Från och med skatteåret 1996 höjdes skattesatsen för samfund till

28 %. De olika skattetagarnas proportionella andelar förblev dock oförändrade. Sålunda har kommunerna och församlingarna dragit nytta av den höjda skattesatsen.

Av följande tabellen framgår hur intäkterna av samfundsskatten har utvecklats

Skatteår	Intäkterna av samfundsskatten milj. mk	Redovisats till kommunerna milj. mk	Redovisats till församlingarna milj. mk
1993	1 166	525	39
1994	2 302	1 032	77
1995	10 337	4 631	347
1996	16 185	7 251	543

Samtidigt som intäkterna av samfundsskatten har ökat kraftigt, har statskulden fortsatt att växa kännbart. Däremot har kommunernas och församlingarnas finansiella situation blivit bättre. Av denna anledning föreslås att de olika skattetagarnas andelar av samfundsskatten skall ändras så att kommunerna och församlingarna från början av skatteåret 1998 får lika mycket samfundsskatt som om skattesatsen inte skulle ha höjts. Motsvarande ändring föreslås i fördelningsgrunderna för inkomstskatteprocenten för partiellt skattefria samfund. Lagen om skatteuppbörd (611/1978) bör också ändras på motsvarande sätt. Enligt förslaget får staten 57 % av intäkterna av samfundsskatten, kommunernas andel blir 40 % och församlingarnas andel 3 %.

2. Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Kostnaderna för resor från bostaden till arbetsplatsen och tillbaka beräknade enligt kostnaderna för anlåtande av det billigaste forskaffningsmedlet hör till utgifterna för inkomstens förvärvande. Dylika resekostnader kan dock avdras till ett belopp av högst 16 000 mk och endast till den del de under skatteåret överstiger 2 500 mk.

Sedvanliga kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen kan på grund av att de är så allmänt förekommande jämföras med boendekostnader och andra kostnader för upphållet. Dessutom försvåras små resekostnader utvecklingen av beskattningsförfarandet. Den skattskyldige måste redogöra för resekostnader som också bara litet överstiger självriskandelen för att få avdrag. Ett litet avdrag är ändå inte av någon stor betydelse för den skattskyldige. Sedvanliga resekostnader subventioneras också på många orter redan genom att kommunerna stöder den lokala kollektivtrafiken. Av denna anledning föreslås att självriskandelen höjs till 3 000 mk.

Den övre gränsen 16 000 mk skär av avdraget för de skattskyldiga som har en lång, ofta besvärlig och dyr arbetsresa. Resekostnadsavdrag till maximalt belopp har erhållits av ca 35 000 skattskyldiga. För att främja arbetskraftens rörlighet föreslås att den övre gränsen höjs till 20 000 mk.

3. Bidrag för arbets- och dagverksamhet

Enligt mentalvårdslagen (1116/1990), lagen angående specialomsorger om utvecklingsstörda (519/1977) samt lagen om missbrukarvård (41/1986) skall kommunen sköta den service och vård som avses i dessa lagar. En service- och vårdform som används är arbets- eller dagverksamhet eftersom arbete stöder vårdtagarens vård, rehabilitering eller anpassning till samhället. Även på social- och hälsovårdens andra områden kan liknande arbetsverksamhet bedrivas. För denna verksamhet betalas vårdtagaren bidrag vid olika namn, som nominellt baserar sig på den intagnes eller den handikappades arbete. Bidragen har kallats t.ex. terapi-, rehabiliterings- eller flitpengar.

I beskattningen har behandlingen av dessa vårdmässiga bidrag varit oenhetlig. I allmänhet har dessa betalningar betraktats som skattepliktiga inkomster i beskattningspraxis. HFD har i ett opublicerat utslag (HFD 12.05.1988 T 1551) ansett att avsikten med ordnandet av skyddat arbete inte varit att få till stånd ett arbetsresultat för staden utan rehabilitering och anpassning till samhället för begränsat arbetsföra. De förmåner som staden gav och som inte överskred utkomststödets penningbelopp var inte inkomst för förmånstagarna utan skulle betraktas som förebyggande utkomststöd.

Enligt lagen om förskottsuppbörd (1118/1996), som trädde i kraft vid ingången av 1997, skall förskottsinnehållning verkställas på skattepliktiga betalningar. Skattestyrelsen kan dock begränsa verkställandet av förskottsinnehållning. Enligt skattestyrelsens beslut om befrielse från skyldighet att verkställa förskottsinnehållning (213/1997) verkställs inte förskottsinnehållning på av ett offentligt eller allmännyttigt samfund utbetald verksamhets- eller annan penning, som uppgår till högst 50 mark om dagen för varje enskild mottagare, med vilken man stöder handikappade eller funktionshämjade personers vård, rehabilitering och anpassning till samhället, om inte betalningen kan betraktas som lön eller arbetsersättning som avses i lagen om förskottsuppbörd.

Att betrakta sådana små betalningar som skattepliktig inkomst med vilka avsikten är att stöda vård, rehabilitering eller anpassning till samhället är inte ändamålsenligt med tanke på vården. Med beaktande av ersätt-

ningens ringa ekonomiska betydelse medför skattemässig behandling oskäligt mycket arbete och problem för både den som betalar och den som tar emot ersättningen liksom för skatteförvaltningen.

Beviljandet av skattefri inkomst får dock inte kränka en likvärdig behandling av de skattskyldiga. Skattefria skall därför vara endast sådana stöd som betalas uteslutande på grund av vård eller rehabilitering. Den skattefria summan skall också vara så liten att redan det visar att det inte kan vara fråga om lön eller arvode för faktiskt arbete.

Med stöd av vad som anförts ovan föreslås att det till inkomstskattelagen fogas en bestämmelse enligt vilken verksamhets- eller andra bidrag som i genomsnitt uppgår till högst 50 mk per dag och som betalas för arbets- eller dagverksamhet som kommunen, andra offentliga samfund som bedriver social- eller hälsovård och allmännyttiga samfund ordnar för utvecklingshämjade, psykiatriska patienter, klienter inom missbrukarvården eller andra klienter inom socialvården skall vara skattefri inkomst, när bidraget stöder klientens vård, rehabilitering och anpassning till samhället. Bestämmelsen motsvarar den innehållningsfrihet som redan nu genomförs inom förskottsuppbörden med stöd av skattestyrelsens beslut. Skattefriheten gäller inte betalningar i arbetsförhållande. Om mera än 50 mk per dag betalas i stöd, är hela stödbeloppet skattepliktig inkomst.

I samband med stiftandet av lagen om service och stöd på grund av handikapp (380/1987) upphävdes lagen om invalidvård (907/1946) med undantag för bestämmelserna som skyddat arbete. Med skyddat arbete avses ordnandet av en arbetsplats för personer som på grund av sjukdom, lyte, kroppsskada eller nedsatt arbetsförmåga är svåra att placera i arbete och som inte kan få arbete på den allmänna arbetsmarknaden. Ansvar för att ordna skyddat arbete åvilar kommunen. Avsikten med skyddat arbete är att få till stånd en arbetsprestation. Skyddat arbete utförs i arbetsförhållande. Sålunda är ersättningen för skyddat arbete skattepliktig löneinkomst, på vilken arbetsgivaren skall verkställa förskottsinnehållning och betala arbetsgivares socialskyddsavgift. Denna proposition gäller inte skyddat arbete som utförs i arbetsförhållande.

4. Stöd för skolresor

Enligt lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasier och yrkesläroanstalter (48/1997) kan stöd för skolresor beviljas studerande i gymnasiet eller vid yrkesläroanstalter vars skolväg i ena riktningen är minst 10 kilometer och vars skolresekostnader överstiger det belopp om vilket bestäms genom förordning. Lagen trädde i kraft den 1 juli 1997. Stödet för skolresor betalas beroende på hur studeranden färdas antingen till läroanstaltens huvudman, den som säljer biljetter eller studeranden själv. När stödet för skolresor betalas till läroanstaltens huvudman eller den som säljer biljetter, minskar studerandenas resekostnader med stödbeloppet.

Förmånen innebär en inbesparing i studerandenas utgifter för uppehållet. Enligt ett omfattande inkomstbegrepp skulle stöd för skolresor som betalas till studeranden själv vara skattepliktig inkomst. Beroende på hur stödet för skolresor betalas skulle de skattskyldiga då behandlas olikvärdigt. Av denna anledning och då stödet för skolresor ersätter endast kostnader för skolresor, föreslås att också stöd för skolresor som betalas till studeranden själv skall vara skattefritt.

5. Understöd för vård och reparation av byggnadsarvet

Finlands gamla byggnadsbestånd och de därtill anslutna kulturhistoriskt värdefulla miljöerna är i fara att förfalla. Reparation och underhåll av dylika hos oss relativt få objekt är av största vikt. För detta ändamål har staten under de senaste åren reserverat 5—15 milj. mk för miljöministeriet. Dessutom har museiverket i viss mån beviljat understöd för ändamålet. Enligt 92 § 16 punkten inkomstskattelagen är understöd som en fysisk person får av statens eller kommunens medel för reparation av bostäder skattefri inkomst. Den nuvarande ordalydelsen har inte omfattat t.ex. kulturhistoriskt värdefulla byggnader som vårdas av föreningar och inte heller andra byggnader än bostadsbyggnader. Av denna anledning föreslås att understöd som fås av statens medel för vård eller reparation av det byggnadsarv som miljöministeriet eller museiverket utser skall vara skattefria. I praktiken utses byggnaden samtidigt som understödet beviljas.

6. Stöd för privat vård av barn

Lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn (1128/1996) fick sitt nuvarande namn under riksdagsbehandlingen. Ändringarna av inkomstskattelagen hade i detta skede redan godkänts i riksdagen. Av denna anledning hänvisas det i 63 a § inkomstskattelagen till denna lag med det namn som fanns i regeringens proposition (RP 208/1996). Det föreslås att det felaktiga namnet ändras. Samtidigt föreslås att inkomstskattelagens terminologi ändras så att den motsvarar terminologin i lagen om stöd för hemvård och privat vård av barn. Av denna anledning föreslås att termen 'den som sköter barnet' ändras till termen 'vårdproducenten'.

7. Propositionens verkningar

År 1998 beräknas 23 mrd. mk inflyta i samfundsskatt. Av detta är uppskattningsvis 16 mrd. mk samfundsskatter som riktar sig till åren efter 1997. Statens andel av intäkterna av samfundsskatten skulle till följd av förslaget öka med ungefär 830 milj. mk 1998. I motsvarande mån skulle kommunernas andel minska med ungefär 770 milj. mk och församlingarnas andel med ungefär 60 milj. mk.

Till följd av höjningen av självrisikandelen när det gäller kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen minskar det totala beloppet av de beviljade avdragen med ungefär 340 milj. mk. Å andra sidan gör höjningen av den övre gränsen att det totala beloppet av avdragen ökar med ungefär 90 milj. mk. Åtgärden ökar allt som allt skatteintäkterna med ungefär 110 milj. mk.

Antalet handikappade och funktionshämjade som får det i denna proposition avsedda skattefria bidraget på högst 50 mk per dag beräknas vara ungefär 20 000 personer. De får i allmänhet sin grundutkomst från pension eller sjuk- eller arbetslöshetsdagpenning. Skattefriheten har i synnerhet betydelse

se för kommunalskatten och därtill anslutna skatter och avgifter. Inalles kan förlusterna av skatteintäkter uppskattas till högst 20 milj. mk om året.

Antalet studerande som själv får ta emot stödet för skolresor uppskattas till ca 10 000. Den ersättning som betalas till studerandena är i genomsnitt under 200 mk per månad. Hos de flesta studerande når inkomsten inte upp till gränsen för beskattningsbar inkomst. Således har skattefriheten för stödet för skolresor endast ringa betydelse för statens och kommunernas ekonomi.

Att understödet för vård av byggnadsarvet blir skattefritt minskar skatteintäkterna med några miljoner mark per år, om anslagen för detta ändamål förblir på nuvarande nivå.

8. Beredningen av propositionen

Propositionen har beretts som tjänsteuppdrag vid finansministeriet.

9. Andra omständigheter som inverkat på propositionens innehåll

Propositionen ansluter sig till budgetpropositionen för 1998 och avses bli behandlad i samband med den.

10. Ikraftträdande

Lagarna föreslås träda i kraft den 1 januari 1998.

Inkomstskattelagen tillämpas i fråga om fördelningen av inkomstskatten för samfund, kostnaderna för resor mellan bostaden och arbetsplatsen samt understöd för vård av byggnadsbeståndet från och med skatteåret 1998 och till övriga delar första gången vid beskattningen för år 1997.

Lagen om skatteuppbörd tillämpas första gången vid redovisningarna av samfundsskatt för skatteåret 1998.

Med stöd av vad som anförts ovan förelägs Riksdagen följande lagförslag:

1.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 63 a §, 92 § 22 punkten, 93 § 1 mom. och 124 § 2 och 3 mom.,
av dessa lagrum 63 a § sådan den lyder i lag 1126/1996, 93 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1465/1994 och 124 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1389/1995, samt
fogas till 92 §, sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 1465/1994 och i lag 1333/1995, en ny 23 och 24 punkt samt till 4 kap. en ny 92 a § som följer:

63 a §

Stöd för privat vård av barn

Vårdpeng, vårdtillägg eller kommunalt tillägg för vård av barn enligt lagen om hemvård och privat vård av barn (1128/1996) är förvärvsinkomst för den förälder eller annan vårdnadshavare till vilken inkomsten betalas. Betalas vårdpengen, vårdtillägget eller det kommunala tillägget direkt till vårdproducenten, är betalningen dock inte inkomst för föräldern eller den andra vårdnadshavaren utan för vårdproducenten.

92 §

Skattefria sociala förmåner

Skattepliktig inkomst är inte

22) utkomststöd enligt socialvårdslagen (710/1982),

23) verksamhets- eller andra bidrag på i genomsnitt högst 50 mark per dag som betalas för arbets- eller dagverksamhet som kommunen eller andra offentliga samfund som bedriver social- eller hälsovård eller allmännyttiga samfund ordnar för utvecklingshämjade, psykiatriska patienter, klienter inom missbrukarvården eller andra klienter inom socialvården, när bidraget stöder klientens vård, rehabilitering eller anpassning till samhället,

24) stöd för skolresor som avses i lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasier och yrkesläroanstalter (48/1997) och som betalas till studeranden själv.

92 a §

Understöd för vård av byggnadsarvet

Skattepliktig inkomst är inte understöd som fås av statens medel för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av miljöministeriet eller museiverket.

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, beräknade enligt kostnaderna för anlåtande av det billigaste fortskaffningsmedlet. Sådana kostnader kan dock dras av till ett belopp av högst 20 000 mark och endast till den del de under skatteåret överstiger 3 000 mark.

124 §

Fastställande och fördelning av skatten mellan skattetagarna

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund och samfälliga förmåner är likaså 28, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att statens andel är 15,96 procentenheter, kommunens andel 11,20 procentenheter och församlingens andel 0,84 procentenheter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, väglag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 §

1 mom. har erhållit från en fastighet är 12,04, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 1998. Lagens 63 a § samt 92 § 23 och 24 punkten tillämpas dock från och med skatteåret 1997.

2.

Lag

om ändring av 12 c § lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut *ändras* i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 12 c § 1 mom., sådant det lyder i lag 1547/1992, som följer:

12 c §
Statens andel av samfundsskatten är 57 procent, kommunernas 40 procent och församlingarnas andel 3 procent av den influtna samfundsskatt som skall redovisas till alla dessa skattetagare. De ortodoxa församlingarnas gemensamma andel är 0,08 procent av

församlingarnas andel.

Denna lag träder i kraft den 199 .
Lagen tillämpas första gången vid redovisningarna av samfundsskatt för skatteåret 1998.

Helsingfors den 2 september 1997

Republikens President

MARTTI AHTISAARI

Finansminister *Sauli Niinistö*

1.

Lag

om ändring av inkomstskattelagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i inkomstskattelagen av den 30 december 1992 (1535/1992) 63 a §, 92 § 22 punkten, 93 § 1 mom. och 124 § 2 och 3 mom.,
 av dessa lagrum 63 a § sådan den lyder i lag 1126/1996, 93 § 1 mom. sådant det lyder i lag 1465/1994 och 124 § 2 och 3 mom. sådana de lyder i lag 1389/1995, samt
fogas till 92 §, sådant det lyder delvis ändrat i nämnda lag 1465/1994 och i lag 1333/1995, en ny 23 och 24 punkt samt till 4 kap. en ny 92 a § som följer:

Gällande lydelse

63 a §

Stöd för privat vård av barn

Vårdpeng, vårdtillägg eller kommunalt tillägg för vård av barn enligt lagen om privat vård av barn (1128/1996) är förvärvsinkomst för den förälder eller annan vårdnadshavare till vilken inkomsten betalas. Betalas vårdpengen, vårdtillägget eller det kommunala tillägget direkt till den som sköter barnet, är betalningen dock inte inkomst för föräldern eller den andra vårdnadshavaren utan för mottagaren.

Föreslagen lydelse

63 a §

Stöd för privat vård av barn

Vårdpeng, vårdtillägg eller kommunalt tillägg för vård av barn enligt lagen om *hemvård och privat vård av barn* (1128/1996) är förvärvsinkomst för den förälder eller annan vårdnadshavare till vilken inkomsten betalas. Betalas vårdpengen, vårdtillägget eller det kommunala tillägget direkt till *vårdproducenten*, är betalningen dock inte inkomst för föräldern eller den andra vårdnadshavaren utan för *vårdproducenten*.

92 §

Skattefria sociala förmåner

Skattepliktig inkomst är inte

 22) utkomststöd enligt socialvårdslagen (710/82).

 22) utkomststöd enligt socialvårdslagen (710/1982),

23) *verksamhets- eller andra bidrag på i genomsnitt högst 50 mark per dag som betalas för arbets- eller dagverksamhet som kommunen eller andra offentliga samfund som bedriver social- eller hälsovård eller allmännyttiga samfund ordnar för utvecklingshämjade, psykiatriska patienter, klienter inom missbrukarvården eller andra klienter inom socialvården, när bidraget stöder klientens vård, rehabilitering eller anpassning till samhället,*

24) *stöd för skolresor som avses i lagen om stöd för skolresor för studerande i gymnasier och yrkesläroanstalter (48/1997) och som betalas till studeranden själv.*

Gällande lydelse

Föreslagen lydelse

92 a §

Understöd för vård av byggnadsarvet

Skattepliktig inkomst är inte understöd som fås av statens medel för vård eller reparation av det byggnadsarv som utses av miljöministeriet eller museiverket.

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, beräknade enligt kostnaderna för anlåtande av det billigaste fortskaffningsmedlet. Sådana kostnader kan dock dras av till ett belopp av högst 16 000 mark och endast till den del de under skatteåret överstiger 2 500 mark.

93 §

Kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen

Som utgift för inkomstens förvärvande anses även kostnader för resor mellan bostaden och arbetsplatsen, beräknade enligt kostnaderna för anlåtande av det billigaste fortskaffningsmedlet. Sådana kostnader kan dock dras av till ett belopp av högst 20 000 mark och endast till den del de under skatteåret överstiger 3 000 mark.

124 §

Fastställande och fördelning av skatten mellan skattetagarna

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund och samfällda förmåner är likaså 28, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att statens andel är 14,5152 procentenheter, kommunens andel 12,5440 procentenheter och församlingens andel 0,9408 procentenheter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, väglag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 § 1 mom. har erhållit från en fastighet är 13,4848, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

Inkomstskatteprocenten på kapitalinkomst är 28. Inkomstskatteprocenten för samfund och samfällda förmåner är likaså 28, och den fördelar sig mellan skattetagarna så att statens andel är 15,96 procentenheter, kommunens andel 11,20 procentenheter och församlingens andel 0,84 procentenheter.

Inkomstskatteprocenten för den inkomst som partiellt skattefria samfund, väglag och allmännyttiga samfund vilka avses i 21 § 1 mom. har erhållit från en fastighet är 12,04, och den fördelas mellan kommunen och församlingen enligt 2 mom.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid beskattningen för år 1998. Lagens 63 a § samt 92 § 23 och 24 punkten tillämpas dock från och med skatteåret 1997.

2.

Lag

om ändring av 12 c § lagen om skatteuppbörd

I enlighet med riksdagens beslut
ändras i lagen den 11 augusti 1978 om skatteuppbörd (611/1978) 12 c § 1 mom., sådant
det lyder i lag 1547/1992, som följer:

Gällande lydelse

12 c §

Statens andel av samfundsskatten är 51,84 procent, kommunernas 44,80 procent och församlingarnas andel 3,36 procent av den influtna samfundsskatt som skall redovisas till alla dessa skattetagare. De ortodoxa församlingarnas gemensamma andel är 0,08 procent av församlingarnas andel.

Föreslagen lydelse

12 c §

Statens andel av samfundsskatten är 57 procent, kommunernas 40 procent och församlingarnas andel 3 procent av den influtna samfundsskatt som skall redovisas till alla dessa skattetagare. De ortodoxa församlingarnas gemensamma andel är 0,08 procent av församlingarnas andel.

Denna lag träder i kraft den 199 .

Lagen tillämpas första gången vid redovisningarna av samfundsskatt för skatteåret 1998.
